

မောင်မိန်းမ

မှတ်တမ်း

အိပ်မက်

၁၂၃၄၅၆၇၈၉၁၀၁၁၂

ရင်းနှီးမှုကို ပျိုး၍
သံယောဇဉ်ကို ရိတ်သိမ်းသူ...
သံယောဇဉ်ကို ပျိုး၍
သမုဒယကို ရိတ်သိမ်းသူ...
သမုဒယကို ပျိုး၍
ချစ်ခြင်းကို ရိတ်သိမ်းသူ...
ချစ်ခြင်းကို ပျိုး၍
စွန့်လွှတ်ခြင်းကို ရိတ်သိမ်းသူ...
စွန့်လွှတ်ခြင်းကို ပျိုးပြီးမှ
လွမ်းဆွတ်ခြင်းကို ရိတ်သိမ်းရမှာ ကြောက်တတ်သူ...
ပန်းလှလှနဲ့ အပင်မဖြစ်ရင် နေပါ...။
သူမ တောင်တန်းက ချုံလေး တစ်ခု ဖြစ်ချင်တဲ့
ဆန္ဒကို ပျိုးရင်း
သောကကိုပဲ ရိတ်သိမ်းနေရသူပါ...။

အပိုင်း(တစ်)

မိုးမိုးလတ်ကို သူချစ်နေကြောင်း တစ်ကျောင်းလုံးက သိနေကြမည်
ထင်၏။ ပတ်သက် ရာ သူငယ်ချင်းတွေကအစ ခုံတန်းလျားတွေအဆုံး
သူ့အချစ်ကိုနားလည်ကြမည်။ မိုးမိုးလတ်လည်း နားလည်မည်...ဟု သူ
ထင်သည် ။

မိုးမိုးလတ်ကို ဖွင့်ပြောဖို့ ကြံတော့ သူ နှုတ်မရဲ။

သူ့အပေါ်မှာ တော့ မိုးမိုးလတ်က သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်
ထက်ပိုပြီး နေရာပေး ဆက်ဆံတာတွေတော့ရှိ၏။

သူတို့ နှင့်ပတ်သက်သော သူငယ်ချင်းတွေကလည်း သိကြသည် ။

ခင်စိုး၊သန်းဝင်းနှင့် ကလျာ အပါအဝင် သူတို့ သူငယ်ချင်းတွေ ငါး
ယောက်အုပ်စုမှာ တက္ကသိုလ် စ ရောက်ကတည်းကမခွဲမခွာ။

ခုံနံပါတ်တွေ ရှေ့ဆင့် နောက်ဆင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်ပင် အဖွဲ့ကျသွား
တာလည်း ပါမည် ထင်၏။

ပထမနှစ်၊ ဒုတိယနှစ်အထိ မိုးမိုးလတ်နှင့် သူ့အကြားမှာ ဘာအနှော
င့်အယှက်မှ မရှိခဲ့ပေ။ သူက မိုးမိုးလတ်ကို ချစ်မြတ်နိုးနေပြီး ဂရုတစိုက်
ရှိသည် ။ မိုးမိုးလတ်ကလည်း ကျန်သူငယ်ချင်းများ နှင့် ပိုပြီး သူနှင့်အဆ
က်အဆံ ရှိခဲ့သည် ။

သို့ပေမဲ့ သူနှင့်မိုးမိုးလတ်တို့ သည် ချစ်သူတွေတော့ မဟုတ်ကြသေး
ပေ။

“ငါတော့ စိတ်ညစ် လာပြီဟာ၊ အဲတစ်ယောက်က ငါ့နောက်ကို အရိ
ပ်လို လိုက်နေတော့ မနေတတ် မထိုင်တတ်တော့တာ အမှန်ပဲ”

“စိတ်ညစ်မနေနဲ့ မိုးမိုးလတ်၊ နင် စန်းပွင့်လာတာပဲ၊ ငါ့ကိုကြည့် တ
က္ကသိုလ်ရောက်တာ ဒီနှစ်နဲ့ ဆို တတိယနှစ် ရှိသွားပြီ၊ ဘယ်ယောက်ျား

လေး တစ်ယောက်တလေကမှ လက်တည့်စမ်းပြီး ရည်းစား စကားလို က်မပြောခဲ့ဘူး ”

ကလျာနှင့် မိုးမိုးလတ်တို့ ပြောနေဆိုနေဆဲမှာ ပင် ပြတင်းပေါက်မှ နေပြီး ကျောင်းသားကြီး တစ်ယောက် ကြည့်နေ၏။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ အတော်ခွဲကောင်းသည် ... ဟု ဆိုရမည်။ မိုးမိုးလတ် သွားလေသမျှ နေရာ၊ ရှိနေသည့်နေရာတို့ မှာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား မြင်တွေ့ရ၏ ။

“ ဒီလူ ငါ့နောက်လိုက်နေတာ တစ်လပြည့်ခါနီးနေပြီ၊ ခက်တာက နင်ကို အရိပ်လိုပဲ လိုက်ကြည့် နေတာ မဟုတ်လား၊ သူ့ဘက်က စကားနဲ့ တော့ တရားဝင် လာမပြောသေးဘူး မဟုတ်လား၊ ဒါ ဆိုရင်တော့ ဒီပုဂ္ဂိုလ်မျက်စိကျတာ ကလျာလည်း ပါနိုင်တယ်”

သန်းဝင်း၏ အပြောင်အနောက်စကားကြောင့်ပင် ကလျာက ရှုတ်နောက်နောက်ပြန်ပြော လိုက်သည် ။

အားလုံးက ရယ်ရယ်မောမောနေနိုင်ကြပေမယ့် သူ့ရင်ထဲမှာ တော့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး စိုးရိမ်မိတာတော့ အမှန်ပဲ ။ အခုဆိုရင် မိုးမိုးလတ် အတွေးထဲမှာ မိုးမိုးလတ်၏ စကားတွေထဲမှာ အမည်မသိရသေးသော လူတစ်ယောက် ပါလာနေ ပြီပဲ...။

“ ဒီလူ မျက်လုံးတွေက မိုးမိုးလတ်ဆီမှာ ပဲ ရှိနေတယ် ဆိုတာ သိသာတယ်၊ နင်ပြောသလို ငါကိုသာဆိုလို့ ကတော့ ငါက ဘာတွေ ညာတွေ ပူနေမှာ မဟုတ်ဘူး ၊ တစ်ခါတည်း အဖြေတန်းပေး လိုက်မှာ ”

“ကလျာကလည်း ဒါ မိန်းကလေးတစ်ယောက် ပြောရမယ့်စကားလား၊ တော်ကြာ ကိုယ့်အချင်းချင်းအပြောင်အနောက်စကားကို ဟိုကကြားသွားလို့ ပိုပြီးရောင့်တက်လာပါဦးမယ်”

မိုးမိုးလတ်တစ်ယောက် သူစိမ်း လူတစ်ယောက်အပေါ် စိတ်ယိုင်ချင်
နေပြီလားဆိုသော သံသယများကို ရက်ကြာကြာ မစောင့်ဆိုင်းချင်တော့
ပေ။

“ ငါ တစ်ခုမေးမယ် မိုးမိုးလတ် ”

သူ့ အမေးစကားကြောင့်ပင် မိုးမိုးလတ်အပါအဝင် သူငယ်ချင်းအား
လုံး အလန့်တကြား ဖြစ်သွားကြ၏။

“ ဘာများ လဲ ညီညီဝေ ”

“ နင်... အဲဒီလူ အပေါ် ဘယ်လို သဘောထားလဲဆိုတာ သူများ တွေ
ထက် ငါ ပိုသိချင်တာ အမှန်ပဲ ”

သူ့စကားကြောင့်ပင် မိုးမိုးလတ်တစ်ယောက် မပွင့်တပွင့်ရယ်လိုက်
သည် ။ ပြီးမှ ...

“ သူက ငါ့ကို စိတ်ဝင်စားနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ဆိုတာလောက်ပဲ သ
ဘောထားတာပေါ့”

မိုးမိုးလတ်အဖြေက အဓိပ္ပာယ်အမျိုးမျိုး ဆောင်နေ၏။

“နင့် စကားနောက်ကွယ်မှာ ဖြစ်လာနိုင်ခြေတွေ အများကြီး ရှိနေသ
လိုပဲဟာ၊ နင်အဲဒီ လူကို စိတ်ဝင်စားနေလား”

ပထမတော့ သူစိတ်သူ ထိန်းထားနိုင်သေး၏။ စကားပြောရင်းကပင်
သူ့စကားတွေ နယ်ကျွံ သွားမှန်းသိလိုက်သည် ။ ဒါပေမဲ့ မတတ်နိုင်တော့
ပြီ။

“ ငါ စိတ်ဝင်စားတယ်လို့ ပြောလိုက်ရင် နင် ထပြီး
ဒေါသပုန်ထဦးမှာ မဟုတ်လား ညီညီဝေ၊ စကားအဖြစ် ပြောနေတာပါ။

ဒီလူနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နင်ကို တစ်ခုခု နောက်ချင်တာလည်း ပါတယ်”

“ နေပါဦး ညီညီဝေ၊ အဲဒီလူက သူ့ဘာသာသူ မိုးမိုးလတ် နောက်ကို လိုက်တယ်၊ မိုးမိုးလတ် ကလည်း ဘာတစ်ခုမှ အခုချိန်ထိ မျှော်လင့်ချက် မပေးရသေးဘူး၊ ကြားထဲကနေပြီး မင်းဘာဖြစ် နေရတာလဲ”

ခင်စိုးက အတည်ပေါက်ကြီးနှင့် ဝင်ပြော၏။

ခင်စိုးမျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ရင်းကပင် သူပြန်ပြောလိုက်သည် ။

“ ငါ တစ်ခုခုဖြစ်နေတယ်ဆိုရင်လည်း မိုးမိုးလတ်အတွက်ပဲ၊ ငါသိချင်တာက မိုးမိုးလတ် ပြတ်သားဖို့ ပဲ၊ မိုးမိုးလတ်ဆီက အဖြူအမဲ သိတာနဲ့ ဒီလူကို စာရင်းသွားရှင်းမှ ဖြစ်တော့မှာ ”

“ နင် အဲဒီလိုတော့ သွားမရမ်းနဲ့ ညီညီဝေ၊ ငါမကြိုက်ဘူးနော်၊ နင်က မာဆတ်ဆတ်နဲ့ ဆိုတော့ ရန်တွေဘာတွေဖြစ်မှာ သေချာတယ်၊ သူ့ဘက်က တကောက်ကောက်လိုက်နေတာပဲ ရှိနေသေးတာ၊ နှုတ်ဆက်စကား စ လာပြီ ဆိုရင်တော့ ငါပြတ်ပြတ်သားသားပြောလိုက်မှာ ပါ၊ ဒီကြားထဲမှာ နင်... အဲဒီလူနဲ့ ထိပ်တိုက်တွေ့ဖို့ မကြိုးစားနဲ့ နော်”

“ ဟုတ်သားပဲကွာ၊ မင်အလုပ်က အခုကိစ္စမှာ ဒီတိုင်းလေး ကြည့်နေဖို့ ပဲ လိုမယ်၊ မင်တို့ ငါတို့ အနေနဲ့ က ဒီလူဘက်ကနေ ရုပ်ပျက် ဆင်းပျက် နှောင့်ယှက်လာမှာ ကိုပြ ကာကွယ်ပေးရမှာ လေ၊ အခု အခြေအနေမှတော့ ငါတို့ ဘက်ကနေ ဘာတစ်ခုမှ လွန်လွန်ကျူးကျူး မလုပ်သင့်သေးဘူး ညီညီဝေ” သန်းဝင်းကတော့ အခြေအနေ အားလုံးကို ကြားဝင်ပြောလိုက်၏။

သန်းဝင်း၏ စကားကိုတော့ သူ့အဖို့ မှာ အထွန့်တက်စရာမရှိပေ။

တက္ကသိုလ် စတက်ကတည်းက အဘိုးအဘွားတွေ
အလိုလိုက်မှုကြောင့်ပင် သူ့မှာ ကားတစ်စီး ရှိနေ၏။ သူ့ကားနှင့်ပင်
သန်းဝင်းတို့ ခင်စိုးတို့ ကျောင်းသွားကျောင်းပြန်ကို ကြုံရင်ကြုံသလို လို
က်၏။

ကလျာနှင့်မိုးမိုးလတ်တို့ ကတော့ ကျောင်း စတက်ကတည်းက ဖယ်
ရီစီးသူများ မို့... ဖယ်ရီပျက်သော နေ့များမှ သာ သူ့ကားကို အကြံစီးတ
တ်ကြ၏။

အခုလည်း မိုးမိုးလတ်တို့ ဖယ်ရီ မထွက်သဖြင့် သူတို့ သုံးယောက်
စောင့်ပေးနေကြ၏။

အရင်တုန်းက ဆိုရင်တော့ မိုးမိုးလတ်တို့ ကို ဖယ်ရီနားအထိပင် သူ
တို့ ပို့ပေးနေကျ ဖြစ်၏။ အခုတော့ ဟိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အနေအထားကြောင့်ပင်
ဖယ်ရီအထွက်ကို သူတို့ စောင့်ပေးနေရ၏။

“ နင်တို့ သုံးယောက်ကတော့ မိုးမိုးလတ်အတွက် ကိုယ်ရံတော်တွေ
လို ဖြစ်နေပြီ၊ တော်ကြာ ဟိုက အမြင်ကတ်ပြီး တစ်ခုခုလုပ်လာရင် နင်
တို့ တော့ မလွယ်ဘူး ”

မိုးမိုးလတ်တို့ က ကားပေါ်မှာ ... သူတို့ သုံးယောက်ကအောက်မှာ ရ
ပ်နေကြ၏။ ဟိုပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ အဖော်တစ်ယောက်ဖြင့် မလှမ်းမကမ်းမှ
နေပြီး မိုးမိုးလတ်ကို မျက်ခြေမပြတ် ရပ်ကြည့်နေ၏။

“ ပေါက်ကရတွေ လျှောက်ပြောမနေနဲ့ ဦး ကလျာ၊ တော်ကြာ ညီညီ
ဝေက စကားပြောတာ အဆင်မပြေတာလောက်နဲ့ ရန်တွေ ဘာတွေဖြစ်
နေဦးမှာ ၊ ဒါပဲနော် ညီညီဝေ... တစ်ခုခုပြောလို့ သည်းခံ လိုက်တာက

ဘာမှ အရေးမကြီးဘူး၊ အဲဒီလူနဲ့ တော့ ဖက်ပြီးရန်တွေ ဘာတွေ ဖြစ်မနေနဲ့ဦး”

မိုးမိုးလတ်ကတော့ သူ့စိတ်ကိုသိ၍ တဖွဖွမှာ သည် ။

သန်းဝင်းကတော့ မိုးမိုးလတ် စိတ်အေးအောင် ပြောလိုက်၏။

“ စိတ်ချပါဟာ၊ ငါတို့ နှစ်ယောက်စလုံး ပါ နေပါသေးတယ်၊ ထိုးတာကြိတ်တာကို ညီညီဝေ ဝါသနာပါနေရင်တောင် မှ ငါတို့ က ကြောက်တတ်တဲ့ ကောင်တွေပါ၊ ဘယ်တော့မှ ရန်မဖြစ်စေရဘူး”

သူတို့ စကားပြောနေစဉ်မှာ ပင် ဖယ်ရီကားထွက်ဖို့ စက်နှိုးတော့၏။

မိုးမိုးလတ်ကတော့ အကြည့်များ ဖြင့် သူကို မှာ ဖြစ်အောင်မှာ သွားသေး၏။

ဒီအကြည့်တွေကြောင့်ပင် သူ့အိပ်မက်တို့ ရှည်ခဲ့ရသည် ပဲလေ။

*

မိုးမိုးလတ်တို့ ပြန်သွားကြပေမယ့် သူတို့ သုံးယောက်ကတော့ ထုံးစံအတိုင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ဆက်ထိုင်ဖြစ်ကြ၏။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ရင်း စကားတွေ ပြောဖြစ်ကြသည် ။

“ မိုးမိုးလတ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး မင်းရောဂါ သည်းနေပြီ မဟုတ်လား ညီညီဝေ၊ ကျော်ခန့်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ တကယ်ကို ခံစားချက်တွေ ဝီပြင်လွန်းနေတယ်၊ မိန်းမ ဆိုတာကလည်း အခက်သား၊ အနားမှာ ရှိနေတဲ့ လူရဲ့ အပြုအစု ဂရုစိုက်မှုတွေကျတော့ တစ်ခါတလေမှာ လျစ်လျူရှုတတ်ကြတာ၊ နီးလွန်းနေရင်ကျတော့လည်း သံယောဇဉ်က တစ်ဆင့်မတက်တော့ဘဲ သွေးအေးသွားတတ်ကြတာ ဓမ္မတာတစ်ခုလိုပဲ”

“ စိတ်ညစ်နေရတဲ့ အထဲမှာ မင်းတို့ စကားတွေက တစ်ခုမှ အစွန်းမလွတ်ချင်ဘူး၊ ဆက်မပြောနဲ့ တော့ကွာ၊ ပြီးခဲ့တာတွေကို ဘာမှ မပြောနဲ့ ၊ ငါ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲဆိုတာကိုပဲ အကြံပေးကြကွာ”

မိုးမိုးလတ်နှင့် သူ့ဘဝထဲသို့ ကျော်ခန့်ဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်ကမထင်မှတ်ဘဲ ဝင်လာခဲ့သည်။ ။

ကျော်ခန့်သည် သူ့နှလုံးသားကို လှုပ်နှိုးနေပြီး၊ ပြီးတော့...သူ့အတွက် အတားအဆီး တစ်ခုပမာ ဖြစ်လာနေ၏။

“ ဒီ နယ်မြေတစ်ဝိုက်မှာ တော့ ကျော်ခန့်လိုအပြုအမူတွေက မရိုးဆန်းတော့ဘူးလေ၊ မင်းကတော့ အရင်ကတည်းက မိုးမိုးလတ် အနားမှာ ရှိနေတော့ ဒီအဖြစ်တွေနဲ့ ကင်းနေတဲ့ လူ၊ အီကိုက ကောင်မလေးကို ငါလိုက်ခဲ့တုန်းကလည်း မင်းတို့ တောင် အဖော်လိုက်ပေးရတာ မဟုတ်လား၊ အဓိက အကျဆုံးကတော့ ကျော်ခန့်ရဲ့ ဆွဲဆောင်ဖြားယောင်းမှုတွေကို မိုးမိုးလတ် ဦးမညွတ်သွားစေဖို့ပဲ”

သန်းဝင်းကတော့ အခြေအနေကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ဖြင့် အကဲဖြတ်၏။ သူငယ်ချင်းတွေကတော့ အပြောင်အနောက်စကားတွေ မပြောကြတော့ပေ။

ခင်စိုးကလည်း စဉ်းစားမိသည် ကို ဂရုတစိုက်ပြောလာ၏။

“ မင်း အခုအချိန်မှာ လုပ်စရာတစ်လမ်းပြ ကျန်တော့တယ် ညီညီဝေ၊ အဲဒါကဘာလဲဆိုတော့ မင်း မိုးမိုးလတ်ကို ချစ်ပါတယ်ဆိုတဲ့ စကား တရားဝင်ဖွင့်ပြောမှ ဖြစ်တော့မယ်၊ ငါ့အတွေးနဲ့ ပြော ရရင်တော့ သွေးအေးနေကြတဲ့ မင်းတို့ နှစ်ယောက်ကတော့ ကျော်ခန့်ကြောင့်ပဲ ချစ်သူတွေ ဖြစ်သွား ကြရတော့မယ်”

သူလည်း နောက်ဆုံးတော့ ဒီလမ်းကိုပြရွေးချယ်ဖို့ စဉ်းစားမိသည် ၊
ခက်နေတာက ကျော်ခန့် ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ပေါ်လာ၍ အရေးတကြီး ချစ်
သူဖြစ်သွားကြမည်ကို သူ မလိုလားချင်။

သူ့ချစ်ခြင်းတရားကို မိုးမိုးလတ်လည်း သိသည် ။ သူငယ်ချင်းတွေက
လည်း သိသည် ။ သူ ကိုယ်တိုင်ကတော့ အသိဆုံးပင်။

“ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြောင့် ငါ့ဖွင့်ပြောရမှာ ကို မလိုလားဆုံးပဲကွာ၊ ငါတို့
အခြေအနေက အားလုံးနားလည်ပြီးသားပဲလေ။ အခုအခြေအနေကျမှ
ငါ့ဖွင့်ပြောရင် ငါ့မေတ္တာတရား လျော့ပါးရာ ကျမယ်၊ တစ်စုံတစ်ရာရဲ့
တွန်းအားကြောင့် ချစ်သူတွေ ဖြစ်သွားကြမယ့် အနေအထားကိုတော့ ငါ
မလိုလားဘူးကွာ ”

“ အဲဒီလို ရူးကြောင်ကြောင် အတွေးအခေါ်တွေကြောင့် မင်းနဲ့ မိုးမိုး
လတ်ဒီနေ့အထိ သမီးရည်းစား မဖြစ်ကြသေးတာ၊ ရင်ချင်းသိတာတို့ စိ
တ်ချင်းသိတာတို့ ဆိုတာက တကယ်တမ်း ကျတော့ တရားဝင်တာ မဟု
တ်ဘူး နော်၊ သူငယ်ချင်းသံယောဇဉ်ကနေ ချစ်သူဖြစ်သွားဖို့ အများကြီး
နီးစပ်ပေမယ့် ချစ်သူဆိုတဲ့ အနေအထားရယ် ရင်ခုန်သံတွေကြောင့်ပဲ၊
သူငယ်ချင်းသံယောဇဉ်ဆိုတာ နောက်ကျနေခဲ့မှာ ၊ အခုအနေအထားမှာ
မင်းတို့ က သူငယ်ချင်းဘဝပဲ ရှိကြသေးတာ၊ မပြောကောင်း
မဆိုကောင်း ကျော်ခန့်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က မိုးမိုးလတ်ရဲ့ နှလုံးသားကို လွှမ်း
မိုးသွားနိုင်ခဲ့ရင် မင်းအပေါ် ထားတဲ့ သူငယ်ချင်းသံယောဇဉ်ကို မိုးမိုးလ
တ်က ငဲ့ကြည့်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး ”

ခင်စိုးစကားကိုတော့ ဆတ်ဆတ်ထိမခံချင်ပေ။ ချက်ချင်းဆိုသလိုပင်
သူ တုံ့ပြန်လိုက်မိသည် ။

“ မင်းစကားက မလိုအပ်ဘဲ နိမိတ်ကြိုမဖတ်နဲ့ ခင်စိုး၊ အဲ့ဒီ အဖြစ်ကို

ငါ ဘယ်တော့မှ အရောက် မခံနိုင်ဘူး ”

သူ့အကြောင်းကို သိသောကြောင့် ခင်စိုး ငြိမ်နေ၏။

သန်းဝင်းကတော့ ကြားဝင်ပြီး သူနားလည်အောင်ရှင်းပြ၏။

“ ခင်စိုး စကားကြောင့် မင်းမနေနိုင်တော့ဘူး မဟုတ်လား၊ မင်းမှတ်မိမလား မသိဘူး၊ ကျော်ခန့်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး မိုးမိုးလတ် ပြောတဲ့ စကားလေ၊ ဘယ်လိုလဲ ကိုယ်အမူအရာတွေနဲ့ အကျွမ်းဝင်ချင်ကြောင်းပြပြ၊ မိုးမိုးလတ်က ကောင်းသည် ဆိုးသည် ပြောဖို့ မလိုသေးဘူး ဆိုတာလေ၊ ကျော်ခန့်က တရားဝင်နှုတ်နဲ့ ပြောလာရင်တော့ သူ ပြတ်ပြတ်သားသား အဖြေတစ်ခု ပြန်ပြောမယ်ဆိုတာလေ၊ ဒီ စကားက ကျော်ခန့်အတွက်တင် မဟုတ်ဘူး ၊ မိုးမိုးလတ် ဘယ်လောက်ပဲ သိနေသိနေ မင်းနှုတ်က တရားဝင် မပြောမချင်း မိုးမိုးလတ်ကတော့ ဒီအခြေအနေအတိုင်း သူငယ်ချင်းအဖြစ်နဲ့ မင်းကိုဆက်ဆံနေမှာ ပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ သဘာဝအရ မိုးမိုးလတ်က မိန်းကလေးဖြစ်နေလို့ ပဲ၊ ကျွန်မကတော့ ရှင်ချစ်နေတာကို သိနေပါတယ်၊ ရှင့်ကို ကျွန်မ ပြန်ချစ်ပါမယ်၊ ချစ်သူတွေလို နေကြ ထိုင်ကြမယ်လို့ စပြောမှာ မဟုတ်ဘူး ညီညီဝေ ”

“ ဒါဆိုရင် ငါ သူ့ကို တရားဝင်ဖွင့်ပြောရတော့မှာ ပေါ့၊ ဒီသဘောလား ”

“ မင်း ပြောသင့်တာ ကျော်ခန့်ဆိုတဲ့ လူ ပေါ်လာမှ မဟုတ်ဘူး ၊ အစောကြီးကတည်းက ပြောသင့်တာ ”

မိုးမိုးလတ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး သူ သေသေချာချာ စဉ်းစားမှ ဖြစ်ပေတော့မည်။

အခုအချိန်မှာ မိုးမိုးလတ်အား ဖွင့်ပြောဖို့ အခြေအနေ အားလုံးက တွ

နိုးအားပေးနေပြီပဲ...။

မိုးမိုးလတ်အား ဆုံးရှုံးဖို့ အင်အားသွှေမှာ မရှိသည် ကတော့ အရမ်းကို
သေချာနေ၏။

*